
OSOBNÍ ZPRÁVY

Přání k narozeninám

Pan docent Jiří Volke (PhMr., RNDr, DrSc.) se narodil na svátek sv. Matěje, tedy 24. února (to se dobře pamatuje) před osmdesáti lety. Jakožto rodilý Západočech má rád Plzeň a Klatovy, kde strávil dětství. Protože ale po otci zdědil lásku k farmacii, vystudoval napřed tento obor, aby pak pokračoval v chemii fyzikální, organické a analytické. Jakožto přímý žák profesora Heyrovského je spoluzakladatelem nejen bývalého Polarografického ústavu (nyní Ústav fyzikální chemie Jaroslava Heyrovského), ale i české a světové organické a farmaceutické elektrochemie. Máme radost, že stále pravidelně dochází jako emeritní vědec do našeho ústavu a do svého týmu, který založil a dlouhá léta vedl, a je pro nás přínosem, když s ním můžeme něco odborně prokonzultovat nebo se s ním podělit o novinky. Stále působí jako recenzent, oponent diplomových a dizertačních prací či jako zkoušející u státnic.

Jinak ale – kdo ho zná, tak to ví – je to chodící encyklopedie – těžko člověk najde téma, o němž by si s ním nemohl popovídat. Zejména v oblasti historie, literatury a jazyků (včetně jazykovědy) je jako doma. Co se němčiny týče, mohl by přednášet na Filosofické fakultě germanistiku, a to nejen jazyk, ale i realie. Možná právě tento cit k psanému (a tištěnému) slovu způsobil, že už několik desetiletí (nejméně tři, ale nejspíš více) je redaktorem Chemických listů a o existenci a rozvoj tohoto časopisu má veliké zásluhy.

Pan docent je dlouholetý milovník a znalec psů (a současně shovívavý majitel kocoura, o němž má vždy v zásobě několik příhod). Nejlepší jsou však jeho poučné historicky ze života. Když jsme někdy pohromadě v laboratoři, zasvítí mu jiskřičky vtipu z očí a začne povídat, co se mu přihodilo. Třeba na téma protekce: Celý život chodil k jednomu výbornému zubaři, který se v průběhu let stal profesorem na lékařské fakultě. Moc si

to vždycky pochvaloval, ale jednou té protekce přeče jen poněkud litoval, když “od známosti“ posloužil jako objekt studentům při praktikách ...

V posledním desetiletí nám byla vzorem jeho neokázalá obětavost, vytrvalost a vnitřní síla, s níž řadu let pečoval o svoji manželku. Nejen ve škole elektrochemie, ale i ve škole života se toho dá od něj hodně naučit.

Pro svůj velký vědecký a pedagogický přínos v oblasti organické a farmaceutické elektrochemie a pro svou neúnavnou redakční činnost byl nyní oceněn Čestným členstvím v České chemické společnosti. A protože toto narozeninové přání píšu i za kolegy a přátele, tak všichni mnohokrát gratulujeme a přejeme do dalších let ještě hodně příjemných chvil jak u nás v laboratoři, tak i uprostřed rodiny.

Jiří Ludvík

Ohlédnutí za profesorem Jaroslavem Číhalíkem

V sobotu 24. prosince 2005 ve věku 81 let opustil naše řady prof. RNDr. Jaroslav Číhalík, CSc., dlouholetý zaměstnanec Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, jehož jméno je neoddělitelně spjato s výukou životního prostředí na této fakultě. Detailní hodnocení jeho odborné i pedagogické činnosti (viz Chem. Listy 93, 717 (1999)) nemůže plně vystihnout jeho základní rys – nezměrné zánícení pro pedagogickou práci, výjimečně přátelský vztah ke studentům a nadšení pro vše, co souviselo s jeho prací, která byla jeho celoživotním posláním a koníčkem. Jistě můžeme říci za všechny jeho spolupracovníky i studenty: Pane profesore, měli jsme Vás rádi a budeme na Vás vzpomínat.

Jiří Barek a Lída Mašlaňová